

Tabela 5.2. Mięśnie właściwe (głębokie) grzbietu – przyczep i czynność (cd.)

Mięśnie	Przyczep		Czynność
	początkowy	końcowy	
Mięśnie krótkie			
mm. międzykolcowe szyi i klatki piersiowej (<i>mm. interspinales cervicis et thoracis</i>)	pomiędzy guzkami ograniczającymi wcięcia wyrostków kolczystych sąsiednich kręgów w odcinku szyjnym (parzyste) i górnym piersiowym (nieparzyste)		zginają kręgosłup do tyłu
mm. międzypoprzeczne tylne szyi (<i>mm. intertransversarii posteriores cervicis</i>)	pomiędzy guzkami tylnymi kręgów szyjnych		prostują (obustronnie) i zginają kręgosłup na bok (jednostronnie)
mm. międzypoprzeczne przednie szyi (<i>mm. intertransversarii anteriores cervicis</i>)	pomiędzy guzkami przednimi kręgów szyjnych		
mm. międzypoprzeczne przyśrodkowe lędźwi (<i>mm. intertransversarii mediales lumborum</i>)	pomiędzy wyrostkami dodatkowymi a suteczkowatymi kręgów lędźwiowych		

5.3.2

Mięśnie powierzchowne grzbietu

W grupie tej występują mięśnie kolcowo-ramienne (czworoboczny, najszerszy grzbietu, równoległoboczny i dźwigacz łopatki) oraz kolcowo-żebrowe [AAC tabl. 174, 177]. Pierwsza grupa nazywana jest również tylnymi mięśniami osiowo-kończynowymi (ang. *posterior axioappendicular*). Do grupy kolcowo-żebrowej należą dwa szczątkowe mięśnie: zębaty tylny górny i dolny (*m. serratus posterior superior et inferior*), unerwione przez nerwy międzyżebrowe. Mięsień górny unosi żebra II–V (wdechowy). Dolny opuszcza zaś żebra IX–XII (wydechowy). Rozwojowo do grupy tej należą także mięśnie międzypoprzeczne: przedni szyi, tylny boczny szyi, boczne lędźwi oraz uwsteczniiony mięsień krzyżowo-guziczny.

- Mięsień czworoboczny (*m. trapezius*) jest położony najwyżej i najbardziej powierzchownie [AAC tabl. 174, 177]. Rozpoczyna się od guzowatości potylicznej zewnętrznej,

przyśrodkowej części kresy karkowej górnej, wyrostków kolczastych C₇–Th₁₂ oraz towarzyszącego więzadła karkowego i nadkolcowego. Część górna mięśnia ma włókna o przebiegu skośnym i przyczepia się do końca barkowego obojczyka. Część środkowa przebiega bardziej poziomo i kończy się na wyrostku barkowym i grzebieniu łopatki. Włókna części dolnej wstępują ku górze do części bocznej grzebienia łopatki, gdzie kończą się łatwo wyczuwalnym ścięgnem. Część górna unosi staw ramienny, a przy ustabilizowanej obręczy pochyla głowę ku tyłowi. Część środkowa zbliża łopatkę do kręgosłupa. Część dolna opuszcza staw ramienny i obręcz kończyny górnej, a przy ustabilizowanej kończynie unosi tułów. Obie części skrajne odpowiadają również za obrót łopatki i zbliżanie jej do kręgosłupa oraz tylnej powierzchni klatki piersiowej.

Unerwienie: gałąź zewnętrzna nerwu dodatkowego (CN XI) i gałąź mięśniowa splotu szyjnego.

- Mięsień najszerszy grzbietu (*m. latissimus dorsi*) ma największą powierzchnię spośród wszystkich struktur układu ruchu